

Edele Kruchow (RV):

Det radikale venstre har tidligere givet udtryk for, at det kan blive nødvendigt at overveje en regulering af adgangen til universiteterne. Ved undervisningsudvalgets møde i august på Marienborg, som undervisningsministeren omtalte, var fremskridtspartiets repræsentanter også til stede. Alle i udvalget var enige om det nødvendige i at få det materiale frem, som undervisningsministeren omtalte, og se nøjere på det.

Det radikale venstre understregede også dengang, at vi var tilhængere af, at disse forhold måtte ses i en større sammenhæng. Man kan ikke letfærdigt hugge en hæl og klippe en tå, hvor man nu lige synes det kan se så let og enkelt ud. Det radikale venstre må derfor sige, at vi vil arbejde med problemerne omkring regulering ud fra det materiale, vi dels har fået og dels får, og hvad der i øvrigt f. eks. kan komme frem af tanker på det møde, der er planlagt til den 9. december.

Hans Toft (KF):

Det konservative folkeparti har adskillige gange påpeget nødvendigheden af en regulering og en begrænsning af adgangen til de videregående uddannelser. Det er snart et år siden, vi har rejst det spørgsmål, og sidste gang det blev rejst herfra, var i forbindelse med den debat, der var om perspektivplan nr. II. Vi har udformet vores svar på denne perspektivredegørelse og påpeget nødvendigheden af, at der sker begrænsninger i antallet af offentligt ansatte i forhold til de tal, som perspektivplan nr. II opridser. Vi har påpeget nødvendigheden af, at der opstilles prognoser for samfundets behov for den højt uddannede arbejdskraft. Og vi har påpeget som en tredje ting inden for uddannelsessektoren nødvendigheden af at lægge større vægt på de erhvervsrettede uddannelser.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man ønsker en ny prioritering af de midler, der anvendes på de længerevarende uddannelser. Her adskiller vi os ikke fra fremskridtspartiet, og her adskiller den øvrige del af udvalget sig ikke fra fremskridtspartiet. Som det er blevet sagt fra flere ordførere her, ønsker man netop at gå ind i en prioritering, og hele udvalget ønsker, sådan har jeg forstået det, at gå ind i

en debat om samfundets behov for højt uddannet arbejdskraft.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi ser hele spørgsmålet om de videregående uddannelser også i det økonomiske aspekt, som perspektivplan nr. II opridser, idet alle de ønsker, man kan have om en højt uddannet arbejdskraft og om, at alle skal have adgang til at gå ind i de højere uddannelser, også må ses i forhold til de økonomiske ressourcer, som et samfund har. Også derfor ønsker vi en hurtig afklaring og en hurtig beslutning om en eller anden form for adgangsregulering; hvilken kan vi så diskutere på et senere tidspunkt.

Må jeg sige med hensyn til adgangsreguleringen, at der må også komme de andre spørgsmål ind i det, nemlig en effektivisering af uddannelsen og en ændring af strukturen i uddannelsen, som der er lagt op til en diskussion om i undervisningsudvalget.

Man kan som sagt diskutere, hvilke former for adgangs begrænsning man skal lave. Der har været flere forslag fremme, og ministeren har nævnt nogle af dem. Jeg vil blot sige her, at selvfølgelig vil der altid blive uddannelser tilbage, hvor der skal være en kontinuerlig tilgang, og dér må jeg sige, at det tiltaler mit parti en hel del mere at lave stopprøver inde i dette uddannelsesforløb, når man skal videreuddanne sig og have sin højere uddannelse, end det gør at lade begrænsningen ligge på et tidligere uddannelsesforløb, som måske ikke har noget med den kommende uddannelse at gøre.

Fremskridtspartiet opridser en hel del uddannelser, som de med det samme vil standse tilgangen til. Samtidig påpeger de i § 2 i deres forslag uddannelser, hvor tilgangen ikke skal standses, men hvor der skal ske begrænsninger. Jeg ved ikke, hvilke prognoser fremskridtspartiet har anvendt — om det overhovedet kender til begrebet prognoser i denne forbindelse. At prognoserne er skiftende, fremgår i hvert fald af udtalelser, hr. Glistrup på et tidligere tidspunkt har fremsat, idet han for ca. 2 måneder siden, så vidt jeg har forstået det, mente, at der skulle ske et totalt stop for tilgangen af jurister. Nu mener man altså, at der er behov for en tilgang på 300 jurister. Samtidig er der i den mellemliggende periode yderligere sket en forøgelse af antallet af ledige jurister. Jeg kan altså ikke se sam-